روزنه

ربیعی:

دولت سعی کرد صدای کارگران شنیده شود

● علی ربیعی، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، گفته: «ما خود را در قبال حفظ تولید، ارتقای کیفیت زندگی کارگران، بازنشستگی باکرامت و ایجاد اشتغال مسئول می‌دانیم. با همین نگاه در دولت یازدهم و دوازدهم تمام سعی خود را کردیم که صدای کارگر شنیده شود. در هیچ دوره‌ای کارگران اجازه راهپیمایی نداشتند، اما در این دولت این اجازه را یافتند». ربیعی افزود: «هفته کارگر فرصتی است تا بار دیگر با آرمان‌های انقلاب، نظام و دولت پیمان ببندیم تا برای تحقق این آرمان‌ها از هیچ کوششی دریغ نکنیم. در اول انقلاب کارخانه‌ها در معرض هجوم گروه‌هایی قرار گرفت تا انقلاب به مشکل بخورد، اما کارگران پای انقلاب ایستادند و در جریان تروریسم کور، کارگران ترور شدند. در زمان جنگ تحمیلی، کارگران به جبهه‌ها رفتند و از انقلاب و کشور دفاع کردند». به گفته وزیر کار: «کارگران نیروهای همیشه انقلابی، عدالت‌خواه و تحول‌خواه کشورند که از بالاوپایین‌رفتن ارز سود نمی‌برند، بلکه یک دولت تولیدمحور می‌خواهند. متأسفانه در سال‌های اخیر جمعیت جویای کار که باید به کار گرفته می‌شدند، وارد بازار کار شدند و فشار جمعیتی بر دوش دولت قرار گرفت. فشار به آب و خاک در سال‌های قبل اکنون به کشاورزان فشار آورده است؛ سال‌هاست که قدرت خرید بازنشستگان کم شده و سال‌ها رکود موجب ریزش نیروهای واحدهای تولیدی شده که دولت تدبیر و امید باید برای حل این مشکلات چاره‌اندیشی کند».

باید به بازار جهانی وصل شویم

او با اشاره به اینکه بیش از ۴۰۰ میلیارد تومان برای منزل مستمری‌بگیران پیش‌بینی کرده‌ایم، گفته: «یکی از مشکلات بخش کارگری، کارگران غیررسمی هستند. تلاش ما برای رسمی‌کردن این کارگران است. بیمه اجتماعی کارگران را نیز در دولت دنبال می‌کنیم. در دولت یازدهم و دوازدهم ۵۵ درصد تشکل‌های کارگری و کارفرمایی افزایش داشته است. در سال گذشته ۸۰۰ هزار شغل ایجاد شده که ۶۰ درصد آنها را زنان به دست آورده‌اند». او همچنین تأکید کرده: «در سال حمایت از کالای ایرانی هیچ چاره‌ای جز افزایش مهارت کارگران نداریم. ما طرح‌های کارآموزی، کارورزی و آموزش کارگران را دنبال کرده‌ایم. ما برای بهبود زندگی کارگران و بازنشستگان موفقیت‌هایی داشته‌ایم، اما هنوز در این زمینه کارهای بیشتری داریم».

politics@sharghdaily.ir

عکس: اکبر توکلی، ایرنا

رئیس‌جمهوری وزیرانش را به ۲ دسته تقسیم کرد

ناامیدان و امیدواران

شرق: رئیس‌جمهوری یک بار دیگر و کمتر از ۱۰روز پس از سخنرانی اول اردیبهشت خود، دولتی‌ها را مخاطب قرار داد و این‌بار وزیران خود را به «امیدوار» و «ناامید» تقسیم کرد. حسن روحانی چندی پیش هم از «سکوت» مدیران دولتی انتقاد کرده بود.

او روز گذشته در مراسم گرامیداشت هفته کارگر فرصت را مغتنم شمرد تا با ذکر خاطره‌ای از آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، کنایه‌ای به برخی وزیران خود بزند. روحانی خاطره خود را این‌گونه نقل کرد: «آیت‌الله هاشمی مرد امیدواری بود. وقتی به او می‌گفتم امید شما زیاد است، ایشان که شش سال زندان بود، می‌گفت شبی نخوابیدم؛ مگر اینکه هر شب امید داشتم فردا آزاد می‌شوم. با این روحیه هفت سال در جنگ بودیم و سختی‌ها زیاد بود، عملیات زیاد بود، از بیسیم معلوم بود چه می‌شود. وقتی می‌گفتم به نظر من این عملیات موفق نیست، می‌گفت از حالا غصه عملیات را نخورید».

رئیس‌جمهوری انتقاد خود از فضای ناامید را این‌گونه توصیف کرد تا سپس انتقاد خود را علنی‌تر مطرح کند: «برخی با این تفکر که فردا روز بدی است و سال دیگر سال سختی است و روزبه‌روز در مشکل قرار می‌گیریم، زندگی می‌کنند؛ درحالی‌که این تفکر ناصحیح است و با منطق اعتقادات و فرهنگ ما سازگار نیست. همیشه یک مؤمن و مسلمان باید معتقد به گشایش‌های روزهای آینده باشد. اصلا فرض بگیریم سال آینده سخت‌تر است، از حالا غصه بخوریم که سال آینده و هفته آینده سخت‌تر است؟ همواره باید به آینده با اتکا به خدا و توجه به الطاف الهی امیدوار باشیم». حسن روحانی سپس اعلام کرد که در ذهنش، وزیران را به دو دسته تقسیم‌بندی می‌کند: «هر دو دسته پرتلاش هستند؛ یک عده از اول سال نوایشان نوای ناامیدی است. می‌گویند امسال بودجه کم است، نفت ارزان شد و نفروختیم و مالیات چه شد؟ تمام اول، آخر و وسط دولت سخن ناامیدی است. یک عده هم درباره باران حرف می‌زنند و می‌گویند امسال وضع بد است و خشک‌سالی است. تلاش کردم گوش من درباره اینها کم بشنود». او ادامه داد: «عده‌ای همیشه امیدوارانه حرف می‌زنند و می‌گویند مشکل این است و باید بیشتر تلاش کنیم و باید تشویق کنیم کشاورزان فلان کار را کنند. هم پیشنهاد می‌دهند و هم امیدوارند این ناامیدی و غم و غصه چه خاصیتی دارد؟ این چهره عبوس از اول سال برای اتفاقات بعدی است؟».

روزه سکوت

روحانی اول اردیبهشت، هم از برخی وزرا و هم از دولتی‌ها انتقاد کرده و از «روزه سکوت» گفته بود. او در نشست هم‌اندیشی مدیران ارشد دولت تدبیر و امید، عنوان کرد: «ما باید به مردم توضیح بدهیم مشکل چیست. اگر مردم اطلاع کافی نداشته باشند، دیگران می‌توانند مردم را تحریک کنند. ما با مردم کم حرف می‌زنیم. مدیران دولتی ما روزه سکوت گرفته‌اند. نمی‌دانم از چه می‌ترسند. هرکس در پست مدیریتی خود باید بداند طبق قانون اساسی و وظیفه شرعی، دارای توانمندی بالایی است و باید به وظیفه خود عمل کند و اگر می‌ترسد و از اخم این و آن هراس دارد، باید کنار برود. واجب نیست این افراد تا پایان چهار سال بر صندلی خود بنشینند». او برخی از مدیران را هم مورد طعنه قرار داده بود: «وقتی کسی از تلفن یا اخم یک نفر می‌ترسد و عقب‌نشینی می‌کند، این صندلی مدیریت بر او حرام می‌شود؛ بنابراین باید صندلی را رها کند و کنار برود. ما بر صندلی قانون نشسته‌ایم، بالاترین قدرت در کشور قدرت اجرائی و بالاترین بار، بار مسئولیت نیز بر دوش بخش اجرائی است؛ پس ما باید محکم و قاطع راه خود را طی کنیم». حسن روحانی از دستگاه‌های نظارتی هم انتقاد کرده و گفته بود: «هیچ دستگاه نظارتی حق ندارد در کار اجرائی دخالت کند. اعلام نظر اشکالی ندارد؛ ولی مدیر باید کار خود را انجام دهد. یک دستگاه نظارتی نوشته بود باید فلان مدل هواپیما خریداری شود. من نوشتم به تو چه ربطی دارد، تو چه‌کاره‌ای؟ دستگاه نظراتی هم باید طبق قانون عمل کند؛ نه بر مبنای عقل ناقص خود. عقل ناقص که مبنای عملکرد دستگاه نظارتی نیست؛ بلکه باید در چارچوب قانون حرف زد. مدیران دولتی به تهدیدات اعتنا نکنند و اگر می‌ترسند به آنها جواب بدهند، به من بگویند که جواب آنها را بدهم. عده‌ای کنار گود نشسته‌اند و پیشنهاد می‌دهند ولی نمی‌دانند در گود چه خبر است». رئیس‌جمهوری در آن سخنرانی، برخلاف روز گذشته، به چند وزیر هم اشاره کرده بود. او با اشاره به اینکه مدیران دولتی باید با بیان و منطق درست مردم را قانع کنند، گفته بود: «مردم بهتر از ما می‌دانند که در کشور کم‌آبی وجود دارد. دولت هم در جایگاهی نیست که به مردم بگوید خشک‌سالی داریم. نصیحت کار دولت نیست. علما و ائمه جمعه بلدند نصیحت کنند. مدیر اجرائی باید برنامه داشته باشد. وزیر نیرو، کشاورزی، صنعت و رئیس سازمان محیط زیست باید برنامه بدهند. به من گزارش داده‌اند که کشور در کم‌آبی است، مگر من نمی‌دانم؟ چرا توضیح واضحات می‌دهید؟ باید برنامه ارائه کنید. توقع مردم از ما نصیحت و موعظه نیست. ما باید با برنامه‌ریزی درست و نظارت درست کاری کنیم که فساد ناممکن یا بسیار سخت شود. یکی از کارهای ممکن که انجام دادیم این بود که بر مبنای عملکرد به دستگاه‌ها پول بدهیم. به وزارت اقتصاد هم گفته‌ام پول‌هایی که به دستگاه‌ها می‌دهد باید منتشر شود تا مردم بدانند. مردم باید ناظر بر پول خودشان باشند». نکته مهم شاید اینجا باشد که حسن روحانی در حالی این‌گونه برخی وزرای خود را به باد انتقاد گرفته که کمتر از ۱۰ ماه از عمر دولت دومش می‌گذرد و اتفاقا تغییراتی نیز نسبت به دولت اول تدبیر و امید به آن داده بود. اتفاقا انتخاب اعضای کابینه جدید او با انتقادات فراوانی از سوی مردم و سیاست‌مداران اصلاح‌طلب هم مواجه شده بود. برخی حضورنداشتن زنان و اقلیت‌ها را از بزرگ‌ترین نقاط ضعف آن می‌دانستند و عده‌ای کم‌رنگ‌شدن وجه اصلاح‌طلبی دولت را نکوهش می‌کردند. بااین‌حال روحانی بعد از رأی اعتماد مجلس به کابینه دوم او در یک مصاحبه تلویزیونی شرکت کرد و گفت برای انتخاب اعضای کابینه تحت فشار نبوده‌ام. نکته جالب دیگر اینکه حسن روحانی در آن مصاحبه برخلاف دیروز که وزیران خود را به «ناامید» و «امیدوار» تقسیم کرده بود، اتفاقا از آنها دفاع کرده و گفته بود: «من در این دولت با همه افرادی که امروز در کابینه قرار دارند، کار کرده‌ام و از آنها شناخت دارم. همان‌طور که نیمی از اعضای کابینه همان وزرای سابق هستند که در دولت یازدهم هم حضور داشتند و برخی دیگر نیز معاونان وزرا در دولت قبلی بودند بنابراین من با همه آنها کار کرده‌ام و شناخت بیشتری از آنان دارم و آنها نیز نظرات من را بهتر می‌دانند و با آن آشنا هستند». سخنان این روزهای حسن روحانی و موضع‌گیری‌های او نسبت به کابینه‌اش، این برداشت را القا می‌کند که او تبدیل به منتقد دست‌کم بخشی از دولت خود شده است. آیا او به دنبال حضور افراد جدیدی در کابینه خود است؟ یا شاید می‌خواهد فضای حاکم بر دولت را برای افکار عمومی تشریح کند. باید منتظر سخنرانی‌های بعدی رئیس دولت تدبیر و امید بمانیم.

حمایت از کالای ایرانی از کارگران آغاز می‌شود

ایلنا: رئیس‌جمهوری روز گذشته در مراسم گرامیداشت هفته کارگر، گفت: «امسال سال حمایت از کالای ایرانی است. باید از کالای ایرانی حمایت بیشتری شود و اول از شما کارگران شروع می‌شود؛ از شما مهندسان و کارآفرینان و بنگاه‌داران. وقتی ابزار کنار هم باشد، شفای الهی نازل می‌شود. در کارخانه هم همین‌طور است؛ ما رقابت ناسالم نداریم. اگر کارگر خوب نباشد، کارفرما چطور به سود می‌رسد؟ اگر کارگر خوب باشد، سرمایه نباشد، کار پیش نمی‌رود. همه با هم کار را پیش می‌برید. کارفرما و کارگر خوب باشد، نعوذبالله دولت خوب نباشد و فضای کسب‌وکار خوب نباشد. همه‌چیز خوب باشد فضای فروش خوب نباشد، نمی‌شود تولید کرد». حسن روحانی گفت: «اگر کالای ایرانی به فروش برود اشتغال زیاد خواهد شد و کارخانه‌ها بخش‌های جدیدشان را هم راه‌اندازی خواهند کرد و می‌توان تصمیم گرفت که حقوق و رفاهیات کارگران بیشتر شود که برای ما هم افتخار است. اما فرهنگ بدی که در ایران رواج داشته، این بوده که وقتی سؤال می‌کردند چرا جنسی گران است، در پاسخ به او می‌گفتند این جنس خارجی است؛ اینکه ما جنس خارجی را باکیفیت بدانیم، این فرهنگ ناصحیح است؛ ما باید عرق ملی را به حرکت درآوریم».

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰

sharghline@sharghdaily.ir
پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● من خودم یک بازنشسته با حدود ۶۰ سال سن هستم. با تلگرام هم هیچ سروکاری نداشته و ندارم و نخواهم داشت. اما یادمان نرود نسل جوان امروز کنجکاو و پرسشگر و پشتکاردار و سمج هستند. منظورم این نیست که به هرچه تمایل دارند باید در اختیارشان گذاشت. منظور این است برای همه ما ثابت شده که نمی‌شود جلوی کنجکاوی‌ها و پرسش‌های آنها دیوار کشید. خیلی سال است که عده‌ای گمان می‌کنند راهکار فقط مبارزه از طریق دیوارکشیدن و سدسازی جلوی این کنجکاوی و پرسشگری است. یادمان است زمانی با ویدئو مبارزه می‌کردند، ولی نشد که نشد! بعد از ویدئو متدهای دیگری پا به عرصه گذاشتند؛ اما مبارزه با هیچ‌کدام نتیجه نداد که نداد. نادیده‌گرفتن شرایط و واقعیت‌های موجود راهکار نیست و هیچ دردی را دوا نمی‌کند. وظیفه اساسی همه مسئولان است که با درک درست و درنظرگرفتن تمام شرایط و پارامترهای موجود، راهکارهایی قابل‌قبول و منطقی بیابند. تا هم پاسخ کنجکاوی‌ها و پرسشگری‌های نسل امروز داده شود و هم عاری از فساد باشد. یا لااقل کمترین فسادها بتوانند در آن جایی برای خود پیدا کنند.

● چند سال است که دولت‌های ما صحبت از دولت الکترونیک و «عدم مراجعه حضوری» مردم به ادارات و ارگان‌های مختلف را در بوق‌وکرنا کرده‌اند که صدالبته ایده بسیار خوبی است؛ اما بعضی جاها اصلا جواب نمی‌دهد. مثلا درباره خرید بسته‌های جدید شارژ اینترنت خانگی از مخابرات! خیلی تعجب‌آور است که مدام در تمام رسانه‌ها برای فروش آن تبلیغ می‌کنند؛ ولی بنده به‌عنوان یک مشترک تلفن ثابت چند ساعت پای کامپیوتر وقت گذاشته‌ام که یکی از آن بسته‌ها را از طریق اینترنت خانگی خریداری کنم؛ ولی هرچه تلاش کردم، به در بسته خوردم. پاسخ‌هایی که دریافت می‌کنم، احساس دست‌انداخته‌شدن به من می‌دهد. تلفنی هم نیم‌ساعتی وقت صرف کردم، نشد. حضوری هم به مخابرات مراجعه کردم. گفتند هم با تلفن و هم با اینترنت خانگی می‌شود؛ اما بالاخره نشد که نشد. تأسف‌آور نیست که یک شهروند شعارها و تبلیغات را باور کند و پول نقد را در دست بگیرد و تلاش کند تا خدمتی را «غیرحضوری» خریداری کند؛ اما موفق نشود!؟ تقاضای من این است که یا شعارها و تبلیغات را قطع کنید یا این هفت‌خان رستم را بردارید.